

[Damsgaard.]

frem, skyldes det mere dens princip end det beløb, den udgør i forhold til så mange andre poster på finansloven. Jeg tænker på den højtærede kulturministers køb af et ikke bestilt projekt til ombygning af statens museum for kunst. Denne udgift på ca. 600.000 kr., som allerede én gang er afvist af folketingets finansudvalg, genfinder vi nu som en post på det foreslåede anlægsbudget. Jeg skal ikke bruge stærke ord i denne forbindelse, men blot sige, at den højtærede kulturminister ikke kan være ubekendt med mit partis stilling til denne bevilling. Når det i anmærkningerne til denne post hedder, at arbejdet med projekteringen udførtes i forventning om efterfølgende bevillingsmæssig tilslutning, må jeg fortsat gå ud fra, at denne forventning savnede rimeligt grundlag. Tager jeg fejl, beder jeg den højtærede kulturminister korrigere mig.

En meget stor del af finanslovsforslagets samlede stigning falder på socialministeriet, som tegner sig for en udgiftsforøgelse på 500 mill. kr. eller rundt regnet 20 pct. Jeg bemærker som noget positivt, at de poster inden for socialministeriets område, hvor stigningen er procentvis størst, er særforsorgen og revalideringen. Det er områder, der gennem en årrække har været forfordelt. Det gælder jo netop de mennesker, der er hårdest ramt af skæbnen, de sindssyge og åndssvage, de blinde og døve, epileptikere og vanføre og lemlæstede. Jeg skal ikke nægte, at jeg ser med væsentlig større sympati på denne stigning end på, at statens bidrag til arbejdsløshedsforsikringen øges med henved $\frac{1}{3}$ og øges i en periode, hvor arbejdsløsheden lykkeligvis er mindre end i mange, mange år. I samme forbindelse kan nævnes, at de bevillinger til beskæftigelsesarbejder, som forslaget indeholder, ikke just synes at svare til de forhold, der i øjeblikket råder på arbejdsmarkedet.

I det hele taget gælder det vel, at vi alt for ofte er tilbøjelige til at tænke i bevillinger, hvor det i virkeligheden er arbejdskraft, det gælder. Der bliver ikke bygget en smule mere, der bliver ikke lavet en meter vej mere, fordi vi bevilger pengene, hvis der ikke er den fornødne arbejdskraft til rådighed; det bliver blot så meget dyrere; det må vi huske på, når vi skal vurdere de

mange poster og de store beløb, som finanslovsforslaget indeholder, og som vi skal have gennemgået meget kritisk.

Jeg tvivler ikke om, at der kan være behov for øgede offentlige investeringer, som også finanslovsforslaget giver udtryk for; men spørgsmålet er ganske enkelt, om den foreslåede stigning i anlægsudgifterne på henimod en snes procent, den gode vilje uførtalt, overhovedet kan virkeliggøres på en måde, så resultatet bliver reelle goder for befolkningen og ikke blot øgede prisstigninger.

De samme betragtninger gælder en række af finanslovsforslagets øvrige poster. Derfor er en meget kritisk gennemgang af det foreliggende løvforslag i finansudvalget en fælles forpligtelse for regeringspartierne og for oppositionen. Jeg kan tilsige mit partis medvirken hertil.

Thestrup: Da mit partis ordfører ved den økonomiske debat i sidste uge, det ærede medlem hr. Poul Møller, har redegjort for vort partis økonomiske politik, skal jeg søge at koncentrere mig om selve finanslovsforslaget og forholdet mellem det og vor økonomiske situation. Men forinden vil jeg gerne give tilslutning til de betragtninger, den højtærede statsminister for 8 dage siden over for folketingets presseloge har fremsat over formen for tingets finanslovbehandling, og som den højtærede finansminister i Berlingske Tidendes mandagskronik i går har tilsluttet sig.

Så vidt jeg forstår den højtærede statsminister, er hans tanke den, at der her i tinget skulle finde en mere indgående drøftelse sted af de enkelte udgiftsområder. Jeg tror som statsministeren, at den tid, tinget anvendte herpå, ville lønne sig. Vi ville sikkert herved vække en større interesse i tinget for finansloven, og det ville sikkert have den heldige virkning, at vi her i tinget, når vi vedtager love, ville være mere tilbøjelige til, end vi nu er, at se på, hvad de betyder for statens budget.

Men medens jeg kan tilslutte mig statsministerens tanker på dette punkt og gerne vil være med til at drøfte dem nærmere, tør jeg ikke uden den nærmere undersøgelse, som jo nu i de kommende måneder bliver finansudvalgets sag, give den højtærede statsminister tilslutning, når han frem-